

Prima instanță - (Judecătoria Bălți, sediul central) D. Stănilă
Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

ÎNCHEIERE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, Valeriu Doagă
judecători Tamara Chișca-Doneva, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Andrei Bologan,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe
Acțiuni „CET-Nord” împotriva Tatianei Iordati, Valentinei Chimerciuc și Andrei
Bologan cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Andrei Bologan și menținută hotărârea Judecătoria Bălți,
sediul central din 29 martie 2016,

c o n s t a ț ă :

La 18 iulie 2016, SA „CET-Nord” a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva Tatianei Iordati, Valentinei Chimerciuc cu privire la încasarea datoriei și
compensarea cheltuielilor de judecată.

Motivele cererii de chemare în judecată, astfel după cum au fost expuse de
reclamant, pot fi rezumate după cum urmează.

Tatiana Iordati și Valentina Chimerciuc, în calitate de consumatori, în mod
tacit au acceptat serviciul prestat de SA „CET-Nord” și au beneficiat de energie
termică livrată apartamentului nr. 26 din str. A. Russo, 1, mun. Bălți.

În conformitate cu Legea serviciilor publice a gospodăriei comunale nr. 1402-
XV din 24 octombrie 2002, SA „CET-Nord” este în drept să acționeze în judecată
consumatorii ce nu au încheiate contracte.

Conform Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, consumatorul este
obligat să achite serviciul acordat în termenul stabilit până la data de 30 a lunii
curente.

Astfel invocă reclamantul că pârâții nu au achitat serviciul de care au
beneficiat, iar pentru perioada 01 noiembrie 2013 - 04 aprilie 2016 au acumulat o
datorie în sumă totală de 12 540,97 lei.

Menționează că la 26 mai 2016 s-a adresat pârâților cu cerere prealabilă prin
care a solicitat achitarea datoriei, însă aceasta a rămas fără răspuns.

Prin încheierea protocolară a Judecătoria Bălți, sediul centra din 04 octombrie
2016, s-a atras în proces în calitate de co-pârât Andrei Bologan. (f.d.40-verso)

La 14 martie 2017 SA „CET-Nord” a înaintat cerere de concretizare a
cerințelor, solicitând încasarea în mod solidar de la Tatiana Iordati, Valentina

Chimerciuc și Andrei Bologan a datoriei în mărime de 12 272,96 lei pentru energia termică și a sumei de 376,22 lei pentru plata taxei de stat.

Prin hotărârea Judecătoriai Bălți, sediul central din 29 martie 2017 acțiunea SA „CET-Nord” s-a admis parțial.

S-a încasat de la Andrei Bologan în beneficiul SA „CET-Nord” datoria la plata agentului termic pentru perioada 01 noiembrie 2013-04 aprilie 2016, în sumă totală de 12 272,96 lei.

S-a încasat de la Andrei Bologan în beneficiul SA „CET-Nord” cheltuielile de judecată ce țin de plata taxei de stat la depunerea acțiunii în sumă de 376,22 lei.

În partea cerințelor formulate către Tatiana Iordati și Valentina Chimerciuc acțiunea SA „CET-Nord” s-a respins.

În susținerea soluției date, instanța de fond a constatat că Tatiana Iordati și Valentina Chimerciuc în perioada 01 noiembrie 2013-04 aprilie 2016 nu au locuit în apartamentul nr. 26 din str. A. Russo, 1, mun. Bălți și pentru perioada dată nu s-au folosit de agentul termic livrat acestui apartament. Pe când pârâtul Andrei Bologan în perioada menționată a locuit permanent în apartament și, având calitatea de consumator al agentului termic livrat apartamentului nr. 26 din str. A. Russo, 1, mun. Bălți în care locuia, a acumulat datoria în sumă de 12 272,96 lei.

Ne fiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 27 aprilie 2016 Andrei Bologan a depus apel, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care pretențiile formulate față de Bologan Andrei să fie respinse.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2017 s-a respins apelul depus de Andrei Bologan și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Bălți, sediul central din 29 martie 2016.

La 04 ianuarie 2018 Andrei Bologan a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pronunțând o hotărâre nouă de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că sunt neîntemeiate.

Astfel, a indicat Andrei Bologan că instanțele inferioare de judecată nu au luat în considerare că potrivit cererii de chemare în judecată el nu are calitate de pârât.

La fel, a invocat că nu a fost atras în proces în calitate de co-pârât și respectiv nu este parte pe dosar.

Prin referința din 13 februarie 2018 intimatul a solicitat declararea recursului drept inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 03 noiembrie 2017.

Totodată, potrivit avizului de recepție anexat (f.d. 145), recurentul a luat cunoștință cu decizia integrală la 07 noiembrie 2017.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 434 Codul de procedură civilă, recursul depus la 04 ianuarie 2018 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat Andrei Bologan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de a Andrei Bologan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

judecători

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari